

خبر بد برای کسانی که کرونای شدیدی را پشت سر گذاشته‌اند

محققان ظرفیت‌های شناختی ۴۶ بیمار بستری شده بر اثر ابتلای شدید به بیماری کووید-۱۹ را ۶ ماه پس از این عفونت حاد بررسی کرده‌اند و دریافته‌اند که تأثیر ابتلای شدید به این بیماری بر توانایی‌های شناختی مغز برابر با ۲۰ سال پیر شدن مغز است.

به گزارش سایت خبری پرسون، یک مطالعه جدید، دقیق‌ترین تحقیقات تا به امروز را در مورد تأثیرات شناختی دراز مدت کووید شدید ارائه کرده است. این تحقیق که توسط دانشمندان "کالج امپریال لندن" و دانشگاه "کمبریج" انجام شده، نقایص شناختی ماندگار را در بیماران بستری شده در بیمارستان نشان داد که معادل کاهش قدرت شناختی مطابق با ۲۰ سال پیری مغز است.

این تحقیق جدید که در مجله eClinicalMedicine منتشر شده است، به بررسی ۴۶ بیمار مبتلا به کووید-۱۹ شدید در بیمارستان پرداخت که ۱۶ نفر از این بیماران در طول مدت اقامت خود در بیمارستان به اتصال به دستگاه تنفس مصنوعی (ونتیلاتور) نیاز پیدا کرده بودند.

شرکت‌کنندگان در این مطالعه، حدود ۶ ماه پس از تجربه این بیماری حاد، مجموعه‌ای از ارزیابی‌های شناختی پیچیده را پشت سر گذاشتند. سن هر فرد مبتلا به کووید طبقه‌بندی شد و از نظر جمعیتی با افراد سالم مقایسه شد.

"دیوید منون"، نویسنده ارشد این مقاله توضیح داد: اختلال شناختی در طیف وسیعی از اختلالات عصبی از جمله زوال عقل و حتی پیری معمولی رایج است، اما الگوهایی که ما دیدیم، از همه اینها متمایز بود.

این بیماران مبتلا به کووید در مقایسه با گروه کنترل، در پاسخگویی به تکالیف شناختی، کندتر بودند و در پاسخ‌هایشان دقت کمتری داشتند. به طور مشخص، بیماران مبتلا به کووید در وظایف «استدلال قیاسی کلامی» که برای آزمایش حوزه‌های شناختی استدلال مبتنی بر کلمه خاص طراحی شده‌اند، ضعیف عمل کردند.

این تحقیق نشان داد که مقیاس این نقایص شناختی به طور قابل توجهی با شدت بیماری کووید برای هر بیمار مرتبط است و افراد مبتلا به کووید شدید که نیاز به ونتیلاتور پیدا کرده بودند، بیشترین کاهش شناختی را داشتند.

این تحقیق به طور متوسط، میزان نقایص شناختی را معادل حدود ۲۰ سال پیری محاسبه کرد. بنابراین، یک فرد ۵۰ ساله که با کووید شدید در بیمارستان بستری شده بود، نمرات تست شناختی مشابه آنچه را که از یک فرد ۷۰ ساله دیده می‌شود، نشان داد.

اکنون این یافته‌ها دو سوال بزرگ را مطرح می‌کنند که محققان در حال حاضر پاسخ خوبی برای آنها ندارند. اینکه به طور خاص چه چیزی باعث این اختلالات ماندگار شناختی می‌شود و آیا ظرفیت‌های شناختی بیماران در مدت زمان طولانی بهبود می‌یابد؟

محققان با فرض یک علت بالقوه می‌گویند برخلاف اینکه برخی یافته‌های تحقیقات قبلی ممکن است اشاره داشته باشند، اما این مشکلات شناختی احتمالاً نتیجه نفوذ ویروس عامل بیماری کووید-۱۹ موسوم به "SARS-CoV-2" به مغز نیست. در عوض، قابل قبول‌ترین توضیح در این مرحله این است که کووید شدید به دلیل اختلال در تامین اکسیژن مغز و لخته شدن یا خونریزی در طول بیماری حاد می‌تواند موجب آسیب مغزی شود.

کووید شدید به دلیل اختلال در تامین اکسیژن مغز و لخته شدن یا خونریزی در طول بیماری حاد می‌تواند موجب آسیب مغزی شود.

همچنین گمان می‌رود که واکنش ایمنی بیش از حد در نقایص ماندگار شناختی در افراد مبتلا به بیماری شدید نقش داشته باشد.

اما آیا این مشکل با گذشت زمان برطرف یا بهتر می‌شود؟ "منون" می‌گوید که تیم او سیگنال‌های ظریفی از بهبود را در بیماران پس از دوره‌های طولانی پیگیری مشاهده کرده است، اما در بهترین حالت هر گونه بهبودی شناختی، کند و تدریجی است.

وی گفت: ما برخی از بیماران را تا ۱۰ ماه پس از عفونت حاد پیگیری کردیم و توانستیم بهبود بسیار آهسته‌ای را مشاهده کنیم. اگرچه این بهبود از نظر آماری معنی‌دار نبود، اما حداقل در مسیر درستی قرار دارد و این امکان وجود دارد که برخی از این افراد هرگز به طور کامل بهبود پیدا نکنند.

مطالعه‌ای که اوایل سال جاری توسط محققان دانشگاه "آکسفورد" منتشر شد، نقایص شناختی جزئی را در افراد مبتلا به کووید-۱۹ خفیف تا ۶ ماه پس از ابتلا نشان داد.

در حال حاضر محققان در کنار این یافته‌های جدید، شروع به ترسیم تصویر واضح‌تری از طیف تأثیرات شناختی ناشی از عفونت کووید-۱۹ کرده‌اند.

"آدام همپشایر"، نویسنده ارشد این مطالعه جدید می‌گوید: این یافته‌ها نشان می‌دهد که تعداد زیادی از بازماندگان کووید به احتمال زیاد در ماه‌های پس از عفونت حاد خود، مشکلات قابل‌توجهی را تجربه می‌کنند. از آنجایی که واکسیناسیون‌ها و درمان‌های پیچیده‌تر شروع به کاهش تأثیر مرگ و میر کووید-۱۹ کرده‌اند، تمرکز بر بازماندگانی که اثرات مزمن طولانی‌مدت این بیماری جدید را تجربه می‌کنند، بسیار مهم است.

وی افزود: حدود ۴۰ هزار نفر تنها در انگلیس بر اثر ابتلا به کووید-۱۹ تحت مراقبت‌های ویژه قرار گرفته‌اند و بسیاری دیگر نیز این بیماری را به شکل حاد تجربه کردند اما در بیمارستان بستری نشده‌اند. این بدان معناست که تعداد زیادی از مردم، تا چندین ماه پس از ابتلا، مشکلات شناختی را تجربه می‌کنند و ما باید فوراً بررسی کنیم که برای کمک به این افراد چه کاری می‌توان انجام داد.

این مطالعه جدید در مجله eClinicalMedicine منتشر شده است.